

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 229.538 van 12 december 2014
in de zaak A. 213.836/X-15.961.**

In zake : 1. Marc VANDENDIJK
 2. Louis DELILE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Frank Coel
 kantoor houdend te 2800 Mechelen
 Kardinaal Mercierplein 8
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Sven Vernailen
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 27 september 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken van 13 december 2013 om de op een bijgaand plan in het geel ingekleurde onroerende goederen op het grondgebied van de stad Tongeren onmiddellijk in bezit te nemen en ze te onteigenen overeenkomstig de bepalingen van de wet van 26 juli 1962 ‘betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake onteigening ten algemenen nutte’, “minstens” tot het bevel “aan de verwerende partij en haar aangestelden de werken te staken onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 euro per dag vertraging te rekenen vanaf de datum van het tussen te komen arrest”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 november 2014.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Frank Coel, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Katrien Dams, die *loco* advocaat Sven Vernailen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De feiten werden uiteengezet in het arrest nr. 227.838 van 24 juni 2014 in de zaak met nr. A. 211.928/X-15.756.

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling

ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

V. Spoedeisendheid

Standpunt van de verzoekers

5. De verzoekers zetten uiteen dat “de uitvoering van de bestreden beslissing een onomkeerbare invloed [zal] hebben op het onroerend goed van vertogers alsook hun leefomgeving”. Zij wijzen erop dat de stad Tongeren hen heeft meegedeeld “dat een begin zou worden gemaakt met de uitvoering van het plan”, dat “ook een aanvang [wordt] gemaakt met het plaatsen van werfketen en signalisatie” en dat “de werken [worden] aangevat aan de overkant van de straat ter hoogte van het KMO terrein”. Zij “dreigen slachtoffer te worden van feitelijkheden zonder procedure in onteigening en zonder voorafgaandelijke vergoeding [...] en worden [...] uitgesloten van de mogelijkheid zich te richten tot de burgerlijke rechter daar waar de vrederechter [...] niet werd gevat”. Uit het bijgevoegde fotodossier moet blijken dat “de uitvoering van de bestreden beslissing een onomkeerbare invloed [zal] hebben op het onroerend goed van vertogers alsook de leefomgeving aantasten van de ganse buurt”. De verzoekers stellen dat zij “derhalve [...] niet in staat zijn hun middelen ten gronde te laten gelden noch ten gronde voor de Raad van State die onverkort bevoegd blijft tot op het ogenblik dat de vrederechter geadieerd zou worden, *quod non*, noch tot op het ogenblik dat de zaak ten gronde zou kunnen worden beslecht voor de Raad van State in onderhavig procedure strekkende tot nietigverklaring”. Volgens de verzoekers is “de betrokken overheid zichzelf aan het rechten” en stelt zij “iedereen, ook de Raad van State, voor een voldongen feit”.

Beoordeling

6. Overeenkomstig artikel 17, § 2, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kunnen de verzoekers na het aangehaalde arrest nr. 227.838 van 24 juni 2014 dat hun vordering tot schorsing heeft verworpen wegens gebrek aan spoedeisendheid, slechts een nieuwe vordering tot schorsing en tot voorlopige maatregelen instellen in zoverre die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van die nieuwe vordering rechtvaardigen.

Het komt er voor de verzoekers op aan om van de urgentie te overtuigen aan de hand van die nieuwe concrete feiten die zij in hun vordering aanvoeren.

7. Het bestreden ministerieel besluit beslist vooreerst alleen, zoals reeds werd vastgesteld in het aangehaalde arrest nr. 227.838 van 24 juni 2014, dat welbepaalde onroerende goederen onmiddellijk in bezit moeten worden genomen en onteigend. Het houdt als zodanig geen beslissing in tot het uitvoeren of vergunnen van welbepaalde infrastructuurwerken.

8. Daaraan moet worden toegevoegd dat uit de gegevens van het dossier blijkt dat de werken die de verzoekers aanhalen ter ondersteuning van de beweerde spoedeisendheid, de uitvoering zijn van een stedenbouwkundige vergunning van 11 december 2013. Het gaat om een eerste fase van de wegeniswerken “ten behoeve van de ontsluiting en bereikbaarheid van de kleinhandelszone T-Forum aan de Luikersteenweg”, meer bepaald het rooien van bomen en struikgewas, het aanleggen van een fietspad en het heraanleggen van de bestaande bushaltes op de meest geschikte locaties met uitzondering evenwel van de bushalte aan de overzijde van het winkelcentrum die pas kan worden uitgevoerd “als de nodige onteigeningen zijn uitgevoerd”.

Anders dan de verzoekers menen, hebben deze werken geen uitstaans met het bestreden besluit dat werd genomen nadat de aangehaalde stedenbouwkundige vergunning werd verleend.

9. Het door de verzoekers aangevoerde nieuw element rechtvaardigt derhalve niet de spoedeisendheid van hun nieuwe vordering.

10. Ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State waaraan cumulatief moet zijn voldaan opdat een vordering tot schorsing en tot voorlopige maatregelen kan worden toegewezen, is niet vervuld.

Gelet op wat voorafgaat en op het bepaalde in artikel 17, § 8, RvS-wet is er geen aanleiding tot het opleggen van een dwangsom.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt de vordering tot schorsing.

2. De Raad van State verwierpt de vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen onder verbeurte van een dwangsom.

3. Over de kosten zal uitspraak worden gedaan in het kader van het beroep gekend onder het nr. A. 211.928/X-15.756.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twaalf december 2014, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Pierre Lefranc,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Pierre Lefranc